

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΆΓΙΟ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΦΡΑΪΜ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ

ήχο α', «Της ερήμου πολίτης»

Ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ὡσπερ ἥλιος ἔλαμψας,
καί μαρτυρικῶς, θεοφόρε, πρὸς Θεόν ἐξεδήμησας,
βαρβάρων ὑποστάς ἐπιδρομάς,
Ἐφραίμ Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
διὰ τοῦτο ἀναβλύζεις χάριν αἰεί,
τοῖς εὐλαβῶς βοῶσι σοι·
δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν,
δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ,
πᾶσιν ἰάματα.

Με πατρική αγάπη & Ευλογίες
π. Παναγιώτης Βατίκαλος, τηλ.: 6985-715051
eulogies.gr

**Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως
ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν
ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.**

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν

αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.**

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτοῦς.

**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.**

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.**

Εἶτα τὰ Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς προσιοῦσι τοῖς σεπτοῖς σου λειψάνοις, καὶ ἐξαιτοῦσι τὴν
θερμὴν σου πρεσβείαν, δίδου ἀεὶ τὴν θεῖαν σου ἀντίληψιν,
τούτους ἐκλυτρούμενος, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ
παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν νοσημάτων, ὀσιομάρτυς ἅγιε
Ἐφραίμ, ὡς τοῦ Σωτῆρος θεράπων θερμότητος.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὅμοιον.

Τῇ ἀνευρέσει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, χαρᾶς ἐπλήρωσας
πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὴν Μονὴν σου ταύτην πλεῖον
εὐφρανας, ἥτις καταφεύγουσα τῇ σῆ χάριτι κράζει· σὺ μου εἶ
προσφύγιον, καὶ θερμὸς ἀντιλήπτωρ, ὀσιομάρτυς ἅγιε Ἐφραίμ·
διό με ρύου, δεινῶν περιστάσεων.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄(50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα

ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Εὐφρανὸν Πάτερ ἡμᾶς, σὴ δόξη. Γερασίμου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἐκ γῆς ὡσπερ κρίνα ἐαρινά, ἐφάνησαν Πάτερ, τὰ σὰ λείψανα τὰ σεπτὰ, ὁσμῆ οὐρανίῳ τὸ δυσῶδες, τῶν παθημάτων, Ἐφραὶμ, ἀπελαύνοντα.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἐψόθεν ὑπάρχων ἐπισκοπῶν, τήνδε τὴν Μονήν σου, τὴν τιμῶσάν σε εὐλαβῶς, καὶ δίδου αὐτῇ, Ἐφραὶμ παμμακάρε, τῆς εὐλογίας τῆς σῆς χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Φωτὶ τῶν Ἁγίων σου πρεσβειῶν, παθῶν τὴν ὁμίχλη, καὶ τὴν νύκτα τῶν πειρασμῶν, διάλυσον Πάτερ, ἐκ τῶν πίστει προσφευγόντων τοῖς θείοις λειψάνοις σου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ῥυσθηναί με πάσης ἐπιβουλής, ἐχθροῦ τοῦ ἀσάρκου, τῇ πρεσβείᾳ σου τῇ σεπτῇ, ἐνίσχυσόν με μόνη Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶν σου τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον.

Ώδη γ΄. Ούρανίας άψίδος.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Άνατείλας έσχάτως, ώσπερ άστήρ πάμφωτος, τῆ άποκαλύψει τῶν θείων, Πάτερ λειψάνων σου, θαῦμα λάμπεισι φωταγωγεῖς τὰς καρδίας, τῶν αίτούντων, Άγιε, τήν σήν βοήθειαν.

Άγιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Νοσημάτων παντοίων, και χαλεπῶν θλίψεων, δρόσω τῆς σεπτῆς σου πρεσβείας, σβεννύεις καύσωνα· διό βοῶμέν σοι, σβέσον ήμῶν τὰς όδύνας, έπομβρία, Άγιε, τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα Πατρί, και Υιῶ, και Αγίῳ Πνεύματι

Οί τῆ θεία σορῶ σου, μετά σπουδῆς σπεύδοντες, ίασιν κομίζονται, Πάτερ, και άπολύτρωσιν, πάσης κακώσεως· σύ γάρ τοῖς πᾶσι παρέχεις, οἷα συμπαθέστατος, χάριν και έλεος.

Και νῦν, και άει και είς τούς αίῶνας τῶν αίώνων. Αμήν

Νοητός ώφθης θρόνος, και χρυσαυγές σκήνωμα, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης και Παντοκράτορος, παρθένε Άχραντε· διό κάμὲ δεῖξον οἶκον, έργοις καθαρότητος τῆς θείας χάριτος.

Διάσωσον, τούς προσιόντας τῆ θεία σου προστασία, πάσης βλάβης και νοσημάτων και θλίψεων, όσιομάρτυς Κυρίου Έφραϊμ θέοφρον.

Έπίβλεψον, έν εύμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, έπί τήν έμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, και ίασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ άλγος.

Αΐτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμὸς ἀρτίως ὤφθης, Ἄγιε, ἐκφάνσει ἡμῖν, τῶν
ιερῶν λειψάνων σου, τοῖς πòθῳ καταφεύγουσι, θεομάκαρ
Ἐφραὶμ, τῆς πρεσβείας σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πιστῶς·
Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, Πάτερ, πρέσβευε.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Πλείστοις τρόποις, μακάριε, φαίνη τοῖς καλοῦσι τὴν θεϊαν
κλῆσίν σου, καὶ παρέχεις τὰ αἰτήματα, τὰ πρὸς σωτηρίαν,
Ἐφραὶμ ὅσιε.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, καὶ τοῖς θλιβομένοις χαρὰν τὴν κρείττονα,
τοῖς προστρέχουσι τῆς σκέπης σου, δίδου οὐρανόθεν, Ἐφραὶμ
ἄγιε.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Τὴν Μονὴν σου ἀπήμαντον, ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀλάστορος
διατήρει, Ἐφραὶμ Ἄγιε, τὴν ἐγκαυχομένην τοῖς λειψάνοις σου

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἐκ γαστρὸς ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης, Ἀγνή, ὁ ἥλιος, οὗ ταῖς
αἴγλαις καταλάμπρυνον, τὴν ἐσκοτισμένην μου διάνοιαν.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Άγιε του Θεού πρόσθευε υπέρ ημών

Ήραβδω ίσχυρᾶ, τῆς πρεσβεΐας σου ἐκδίωξον, τὸν ἀόρατον τὸν καθ' ἡμῶν, ὠρυόμενον, Ἐφραΐμ, καθάπερ λέοντα.

Άγιε του Θεού πρόσθευε υπέρ ημών

Ἦθλησας καλῶς, καὶ ἀρτίως ἡμῖν ἔγνωσαι, τῇ ἐκφάνσει τῶν ἁγίων σου ὀστέων, ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μακάριε.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Μέγας ἀρωγός, τῆς Μονῆς ὠφθης, Ἅγιε, τῆς πλουτούσης ὡσπερ θεῖον θησαυρόν, τὰ μυρίπνοα καὶ ἁγιά σου λείψανα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἄχραντε ἀγνή, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὴν νοσοῦσάν μου τοῖς πάθεσι ψυχὴν, θεραπείας τῇ σῆ χάριτι ἀξίωσον.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Άγιε του Θεού πρόσθευε υπέρ ημών

Σωματών, καὶ ψυχῶν ἰατῆρα, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, παμμάκαρ, ἐκ γῆς λαγόνων τὰ θεῖα σου λείψανα, ἀνακαλύψασα ἡμῖν μετὰ χρόνιον, Πάτερ, κατάκρυψιν.

Άγιε του Θεού πρόσθευε υπέρ ημών

Συσφίγξας, τοῦ παραλύτου τὰ μέλη, ὑγιῆ τοῦτον ἀπέδειξας, Πάτερ, καταφυγόντα τῇ θεΐα σορῶ σου καὶ τοῦ Κυρίου τῷ φόβῳ συνέτισας, ὅθεν ἀπῆλθεν ἐν χαρᾶ, μεγαλύνων τὸ σὸν θαυματουργημα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ἦνίκα, τῆ ἡγουμένη ὥράθης, ἐμφανῆ τὰ σὰ κατέστησας ταύτη·
ἀλλὰ καὶ νῦν ποθοῦσί σε, Πάτερ, τὸ σὸν ἐπίφανον Ἅγιον
πρόσωπον, καὶ πλήρωσον ἡμᾶς χαρᾶς, οὐρανοῦ, Ἐφραὶμ
θεοδόξαστε.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Δοχεῖον, περιφανές τοῦ Ὑψίστου, καὶ ναὸς φωτειδῆς
καθωράθης, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθένε,
προαγαγοῦσα τῷ κόσμῳ ὡς ἄνθρωπον· αὐτῷ δι' ἔλεος
πολύ, ἰκέτευσον, Μῆτερ ἀπείρανδρε.

Διάσωσον, τοὺς προσιόντας τῆ θείᾳ σου προστασίᾳ, πάσης
βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, ὀσιομάρτυς Κυρίου
Ἐφραὶμ θεόφρον.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῆ φανερώσει τῶν θείων Λειψάνων σου, τὴν σὴν ἐγνώρισας
πᾶσι λαμπρότητα· ἰάσεις γὰρ βρῦεις ἐκάστοτε καὶ ἀπαλλάττεις
δεινῶν περιστάσεων, Ἐφραὶμ, τοὺς φωνοῦντας τὴν κλησίν σου.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. ια΄ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατὲ τὸν ζυγόν μου ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην αποθέμενοι.

Ἦνεγκας στερρότατα, ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων καὶ Μάρτυς

ἀήττητος, ὠφθης τοῦ Παντάνακτος, Ἐφραΐμ ἅγιε· καὶ χαρὰν κρείττονα, τοῖς πιστοῖς παρέσχες, τῇ εὐρέσει τῶν Λειψάνων σου, δι' ὧν διώκεται, πᾶσα τοῦ βελίαιρ ἐπήρεια καὶ νόσοι θεραπεύονται καὶ ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· ὅθεν σοι βοῶμεν, μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Χριστόν, πᾶσι δοθῆναι συγχώρησιν καὶ ζωὴν γαλήνιον.

Σῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Οὐρανόθεν, θέοφρον, ἀφικόμενος ὧδε τῇ θείᾳ Μάνδρα σου, ὀρᾶσαι παραδόξως, ποικίλαις ἐμφανείαις, καὶ πληροῖς τὰ αἰτήματα, ὀσιομάρτυς Ἐφραΐμ, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ξενοτρόπως κατ' ὄναρ, καὶ καθ' ὕπαρ, παμμάκαρ, ἐμφανιζόμενος, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσιν, ἀγαθὴν δίδως, Ἄγιε, τοῖς εὐφημοῦσιν, Ἐφραΐμ, τὴν ἱερὰν ζωὴν σου.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ἡ ἀγία Μονή σου, ὡς ἀγίασμα θεῖον καὶ δῶρον ἅγιον, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραΐμ, καταπλουτοῦσα, ἀγιάζει σὴ χάριτι, τοὺς πανταχόθεν αὐτῇ πιστῶς προσερχομένους.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Γεωργία ἀύλω, τῆς σεπτῆς σου πρεσβείας, Θεοχαρίτῳτε,

βλαστάνειν τήν ψυχὴν μου, καρπούς τῆς μετανοίας, Θεοτόκε, ἀξίωσον, ὡς ἂν τῆς ἄνω ζωῆς, μετὰ τὸ τέλος τύχω.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Εὐφρανον Πάτερ, εὐφραντικὴ ἀρωγὴ σου, τοὺς στενάζοντας ἐν λύπαις καὶ ἀνάγκαις, τούτους ἀπαλλάτων, Ἐφραΐμ, πάσης πικρίας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ῥανίσι θείαις, σῶν πρεσβειῶν, θεοφρον, παφλάζουσαν ὀδύνην τῆς ψυχῆς μου, σβέσον καὶ παράσχου, ἀναψυχὴν μοι θείαν.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ἁγίων δήμοις, συναυλιζόμενος, Πάτερ, καθικέτευε σὺν τούτοις, Θεοφόρε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὰ θεῖα Λείψανά σου.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Σῶσόν με, Κόρη, τῆς τοῦ ἐχθροῦ δυναστείας καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥυπωθέντα νοῦν μου, ταῖς τῆς ἀμαρτίας ἐννοίαις τε καὶ ἔργοις.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἰάτρευσον, παμμάκαρ, πάσης καχεξίας, τοὺς προσιόντας τοῖς θείοις λειψάνοις σου, ὀσιομάρτυς Κυρίου Ἐφραΐμ μακάριε.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν

Μονὴν σου τὴν ἁγίαν, φύλαττε ἀπαύστως, ταῖς θαυμασταῖς προστασίαις σου, Ἄγιε, ἐπινοιῶν τοῦ βελίαρ καὶ πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁ νέος ἐν Ἁγίοις, ὡς φανεῖς ἀρτίως, θαυματοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, ῥύου κάμῃ τῆς μανίας τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν
Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον Θεοτόκε, ἐκ λογισμῶν χαμαιζήλων χείρονος καὶ τὴν καρδίαν θείας ἐλλάμψεως.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
Χαίροις ὁ ἀθλήσας πάλαι στερόνως, καὶ γνωσθεὶς ἀρτίως,
Ἐκκλησία τῆ τοῦ Χριστοῦ, τῆ ἀνακαλύψει τῶν θείων σου
Λειψάνων, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, ἀξιοθαύμαστε.
Ἦφθης καὶ ἐδήλωσας ἐμφανῶς, τὴν κλησίν σου, Πάτερ, καὶ τὸ τέλος σου τὸ σεπτὸν· ὅθεν προσκυνοῦντες, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, χάριν λαμβάνομεν.

Ἄγνωστος ἐτέλεις χρόνοις πολλοῖς, καὶ τῆ φανερώσει, τῶν Λειψάνων σου τῶν σεπτῶν, ἔδειξας τῷ κόσμῳ, τὴν σὴν πλουσίαν χάριν, θαυμάτων ἐνεργείας, Ἐφραὶμ μακάριε.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, χαίροις τῶν Μαρτύρων, ὁ ζηλώσας τὴν ἀρετὴν· χαίροις ὁ ἐν ὄρει Ἀμώμων διαπρέψας, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, διπλοῖς ἐν σκάμμασι.

*Χάριν ἀναβλύζεις θεία ροπή, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας,
θεραπεύει ἡ σὴ σορὸς· ὅθεν οἱ τῇ θείᾳ Μονῇ σου προσιόντες,
καρποῦνται τὴν ὑγίειαν, ψυχῆς καὶ σώματος.*

*Ἔχων παρρήσιαν πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἐφραΐμ θεοφόρε,
καθικέτευε ἐκτενωῶς, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, τῇ σοὶ ἀνακειμένη
καὶ πάντων τῶν ζητούντων, τὴν σὴν ἀντίληψιν.*

*Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.*

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι....

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς
ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ’
ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες
ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ
σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις,

μεθ’ ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τοῖς σοῖς μυριπνόοις
λειψάνοις, Ἐφραίμ μακάριε, σκέπε καὶ διέσωζε ἐκ πάσης
θλίψεως, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν καὶ νόσων παντοίων,

αΐτησαι τήν ἴασιν παρὰ Χριστοῦ του Θεοῦ· δίδου δὲ τήν σήν
εὐλογίαν, τῇ σεπτῇ Μονῇ σου θεόφρον, τῇ ἀνακειμένη τῇ
πρεσβεία σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

